

YARIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ

BİTİRME ÇALIŞMASI

as8sususaa.....a.....1

1958'DEN 1974'E KIBRIS

(UNUTULAN YILLAR)

DERLEYEN: MİNE BAHÇELERLİ

(YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ- TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI- SON SINIF
ÖĞRENCİSİ)

(OKUL NUMARASI: 960161)

TEZ DANIŞMANI: DOÇDR. BÜLENT YORULMAZ

BAZIRAN 2001, LEFKOŞA

NEU

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	1-3
------------	-----

BİRİNCİ BÖLÜM- 1955-1958 YILLARI ARASINDAKİ OLAYLARLA İLGİLİ ANILAR

1. DİDİZİT ÖZEL 1955-1958 YILLARI ANILARI.....	4-5
2. ÇEMAL SEZİNER(1958-1963 YILLARI ANILARI)	6
3. KEMAL ALKAPON (1957-1958 ARASI OLAYLAR).....	7

İKİNCİ BÖLÜM- 1963 YILI ANILARI

1. BİRSEN ÖNGE (1963 YILI ANILARIM).....	8
2. HASANAKÇALI(1963 OLAYLARI).....	9
3. T11,))İK GÖZTAŞI(1963 ANILARIM).....	10
4. ONLARGELECEKTİ(MUSTAFA AVŞAROĞLU).....	11

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM-1963/74 YILLARI ARASINDAKİ OLAYLAR

1. TEYFİK GÖZTAŞI(POLİT-163-74 DÖNEMİNDE YAŞADIGI BİR KISIM OLAYLAR).	12-13
2. MUSTAFA AKGÖNÜL(1963-74 OLAYLARI).....	14
3. MEHMETCİKLERE SESLENİŞ(NİHAÇELALETTİN).....	15

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM-1974 YILLARI ANILARI

1. AYŞE PERTEV RAŞİT(LARNAKA,1974).....	16-18
2. SÜMMANİ SOLMAN(1974 BARIŞ HAREKATI).....	19-20
3. CEMAL SEZENER(1974 ANISI).....	21-22
4. MUSTAFA AKGÖNÜL(1974 ANILARIM).....	23
5. KEMAL ALKAPON(1974 ANISI).....	24

ÖN SÖZ

1979 yılında Lefkoşa'da doğdum. İlk öğrenimimi Şehit Tuncer İlkokulunda; orta öğrenimimi Şehit Hüseyin Ruso Orta okulunda; Liseyi ise Lefkoşa Türk Lisesinde bitirdim.

Lefkoşa Türk lisesinden mezun olduktan sonra Yakın Doğu Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde öğrenim yapmaya başladım. Böylece üniversite hayatına başlamış oldum.

Şu anda 4'cü sınıf öğrencisiyim. Bu ders yılının ikinci döneminde pedagoji bölümü tarafından edebiyat ve türkçe üzerine staj yapmam için gönderildiğim Yakın Doğu Kolejinde stajımı tamamladım.

Hazırladığım bu tez 1958-63-74 yılları arasında sürdürülen onaltı yıllık direnişin ve Kıbrıs Türk halkının bugün ulaştığı özgürlük ve bağımsızlığa gelinceye kadar bu yolda geçirdiği çetin mücadelenin tarihi belgelere ve yaşanmış olaylara dayanan gerçek anıları yansıtmaktadır.

En başta bana bu tez konumu vermiş olan Bölüm Başkanım Sayın Doç.Dr.Bülent Yorulmaz olmak üzere; Anılarını bana anlatan, tezimde bana yardımcı olan ve katkıda bulunan sevgili büyüklerime teşekkür ederim. Bu vatani yaşanacak hale getiren ve bu yolda dökülen kanları ile şehit olan şehitlerimizin önünde saygı ile eğilirim.

Mine Bahçelerli

GİRİŞ

Lefkoşa'da 1878'de Türk Bayrağı'nın gönderden indirilip, İngiliz Bayrağı'nın çekilmesi ile birlikte başlayan Kıbrıs'ta Türklük kavgasının, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin her safhası ayrı bir destandır.

Bu destanın her safhası kararlılık, azim, direniş ve acılarla doludur. Mücadelenin ön safhalarında yer alan direnişçiler, mücadelenin kutsal bayrağını kirletmeden yere düşürmeden, elden ele, nesilden nesile bugünlere taşıdılar. Kıbrıs Türk Halkı bunun bedelini kanı ve canıyla ödedi.

Bugün rum tarafı ile konfederasyon çatısı altında yeni bir ortaklık arayışları sürdürürken, 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti deneyimini göz önünde bulundurmamak, o deneyimi göz ardı etmek, 1953-74 döneminde Türk Halkına reva görülen insanlık dışı baskı ve yığılma ve sürekli olarak anımsamak kaçınılmazdır.

~ümhuriyetin "Unutulan Yıllar" diye tanımlanan ama unutulmayan ve hiç kimsenin anımsamak istemediği 1955-63-74 dönemlerini ele alan bu araştırmamı hazırlarken amacım bugünlerde olan olaylara ışık tutmaktır.

Bu nedenle o günlere ışık tutan, sıcağı sıcağına yapılmış açıklama, konuşma ve değerlendirmeler yanında sizlere olayları bizzat yaşayan kişilerce aktarmayı uygun buldum. Tarih bir bakıma insanlığın ortak belleğidir. Bu yapıyla milli tarih, ait olduğu milletin hafızasıdır. Tarihini unutmak bilmemek o milletin hafızasını kaybetmesi demektir.

Ben burada bazı acı anıları hatırlatmak ve geleceğe daha emin adımlar atmak amacındayım.

Eğer bu çalışmam ile hangi aşamalardan geçerek bugünlere geldiğimizi, ne zorluklar
çalışmamızı sizlere aktarabilmişsemne mutlu bana!

Bu bağımsız bir devletimiz varsa, özgürce ve insanca yaşıyorsak bunu kuşkusuz tez
konumu oluşturan ve bizzat bu olayları yaşamak zorunda kalan Kıbrıs Türk Halkına
borçluyuz.

BİRİNCİ BÖLÜM

1955-1958 YILLARI ARASINDAKİ OLAYLARA İLGİLİ ANILAR

1. BİRSEN ÖNGE (1955-1958 YILLARI ANILARIM)
2. CEMAL SEZİNER(1958-1963 YILLARI ANILARI)
3. KAML ALKAPON (1957-1958 ARASI OLAYLAR)

~nlatanın Adı ve Soyadı : Birsen Önge

Doğum Yeri ve Tarihi : Kaymaklı- 64 Yaşında

Mesleği : Ev Hanımı

1 Nisan 1955'te önce kendi aralarında sonra 1956'da ise artık başladılar. Türklerin Y.)lbı.rınıkiesiyorlardı.1956'da ilk büyük olay Yenişehir'de iplik ve sigara fabrikasında oldu. Ve artık romlarla türklerin çatışması başladı. Bu arada TMT(Türk Mücahitler Tçşkilatı) kuruldu.r Rumlar silahla, Türkler de taşla değnekle savaştılar ve ilk şel)itlerimizi de 1958'in Ocak ayında verdik. 1958'de ilk göçler başlamıştı. EOKA'lılar İngiliz ve Rumları takibe aldılar. Suikastleri kiliselerde yaparlardı.

Yine Birgün devriye görevdeyken -yani ingilizler görevdeyken- bir papaz gözlerine çarptı, onu takip ettiler. Medoş adlı bölgede bir manastıra girdi, bu arada bu devriye içerisinde 3 türk ve 3 de İngiliz vardı, bu Türklerin içerisinde de şu anda ölmüş olan kocam da yani Kemal Önge'e mevcuttu. Hepside bu papazdan şüphe etmişlerdi. Manastıra polis giJ~ınyclığı için manastır11etrafını sardılar ve Kemal - yani kocam çan kulesine tırmanarak içeri baktığında o papazın soyunduğunu gördü ve o günkü yapılacak pilanı konuşmaya başladıklarını gördüler. O zaman kocam diyerlerine işaret etti.Bu işaret içeri atlayacak işaretiydi ve atladı.Ötekilerde içeri girip o papazı ve diğerlerini.>yakaladılar.Q~panlan gerçekleştirmelennı engellediler.Yine aynı günde Büyük kayfual<;amlıkta olan kilise' de yine toplandılar ve andiçtiler 'gördükleri ilk türk'ü öldüreceklerine ait'

Tam bu sırada kiliseden çıkan romlar çoçuğunu almaya gelen arap köylü ali'yi vurdular ve üç çöçuğu da babasız öksüz kaldılar. Bu olaydan sonrada büyük kayınaklıdaki köylüle,r(göç. ettiler, akabinde de evlerini yaktılar. Yine 1958'de TMT kurulunca İngilizle12/Türklere karşı TMT' cileri yakalamak için önlem aldılar. Bunu asıl sebebi TMT'yi yok etmek içindir.

1958'de TMT'yi ihbar etmesi için polis olan İngilizler Kemal (Mustafa)'ı sıkıştırdılar. Eğer ihbar etmezsen 24 saatte seni Baf'a süreceğiz dediler. Ve Kemal hiçbirşey söylemedi, ardnmr~ kocam Baf'a sürüldü.

Beni ve arkadaşlar da azılı bir eşkiyacı olan Rum ve bir İngiliz'le aynı arabada sırf konuşturmak için beraber koydular, ve biz yine konuşmadık.

Baf'a gelindiğinde Baf'ta bulunan Yeroşibu'ya ya bomba attilar ve 2 türk komando askerini öldürdüler. Bafta bir sene kaldık. Körfi idare(Sokağa Çıkma Yasası) olduğu için köyde devamlı bir boşalma yani göç vardı.

1957'de birgün kızım ile birlikte Büyük Kaymaklı'ya giderken karşıdan bir araba geldi; bizi görünce araba durakladı, fakat karşıdan insan geldiği için duramadı. Biz de bunu fark edince arabamızı sıklaştırdık, fakat araba bizi takip ediyordu. Amaç çocuğumu kaçırmaktı; hangi eve girdiğimizi fark etmediler. Ertesi günü 'Bir başka sefere yapacağız' diye haber gönderdiler.

Grivas'ın Beyaz kitabının boş sayfasında arananların isimleri vardı. 130 numaralı numaralı da Kemal Mustafa kocamdı. Ölü yada diri getirene 5000 Kıbrıs Lirası ödenecekti. Bunun nedeni Yenişehir'de Yorgacis'i (İlk hükümete başbakan olan), baş eşkiyacı yakaladığı içindi. Cikko manastırının dağında mağrada saklı olduğu Grivas'ın yardımcısı Aksentianun saklı olduğu mağraya ihbar geldi. Kocam ve İngiliz askerleri ile birlikte saldırdılar, teslim olmalarını istediler. Fakat teslim olmadı, sadece iki arkadaşını yolladı ve burada Grivas'ın arkasının olmadığını söyleyip, onlar teslim oldular.

Cefri Liç ve kocam Grivasın beyaz defterine işte bu sebeplerden dolayı girdi.

EOKA'cılarının başı olan Samson'u da yakaladılar. Fakat Samson, götürüldüğü hapis hanede 11. yalete gideceğini söyleyip, firar girişiminde bulunup başarılı oldu. Ardından yakalanamadı.

Anlatanın Adı ve Soyadı : Cemal Sezener

Doğum Tarihi : 20/10/1941

Mesleği : Emekli Memur

1958-63 ARASI OLAYLAR

1962'de arkadaşlarla belli zamanlarda geceleri buluşurduk ve silah eğitimi alırdık. Günü tam olarak aklımda değil ama Çağlayan Bölgesi idi. Ve saat gecenin 9'u bven ve arkadaşların bir ailenin evinde toplanmıştık. Ve bu evde el bombası eğitimi alı yorduk. Dersi vyren kişi yani komutanımız elindeki el bombasının gerçek olmadığını sanıp bize nasıl kullanacağımızı gösteriyordu. Fakat elindeki el bombası gerçektir. Bir arkadaşımız yanlışlıkla komutana gerçek el bombasını vermişti. Fakat bu arkadaş hatasını anlayınca komutandı uyardı. Ve elindeki el bombasının gerçek olduğunu ve üzerindeki parçayı çektiği an bombanın patlayacağını söyledi. O an hepsimiz büyük bir faciadan kurtulmuştuk. Küçük bir yanlışlık yüzünden orada hepsimiz ölebilirdik. Yine bir gün ben dairede memurdum ve çalışıyordum. Beni çağırdılar ve arkadaşlarla birlikte BİXİ Kola'nın önünde toplanmamızı söylediler. Günlerden Cuma ve saat 12 civarındaydı. Biz de 5 kişilik bir grup halinde oraya gittik. Daha sonra hep birlikte mezarlığın ordan Dikmen'e doğru yola çıkmıştık. Dikmen'de Nişa Çiftliği denilen yere gittik. Tabii bu toplanmaların sebebi, aldığımız eğitimden kaynaklanıyordu. Orada komutanımız ve biz, yaklaşık 10 arkadaş Dikmen'in hemen üstündeki Bozdağ'a tırmanmaya başladık. Ama yorucu bir yolculuk olmuştu bizim için. Çünkü öğlen saat 1'de çıkmaya başladık, gece saat 8,30'da çıkmıştık. Ben aynı zamanda hem bu eğitimi alıyordum, hem de teşkilatın içindeydim. 13 maddenle askerlik dönemlerinde ve bu eğitimde çok şeyler öğrendim.

Daha sonra Dar Boğaz'a yani Boğazköy'e inildi. Dar Boğaz'a indiğimizde gece yarısı olmuştu. Daha sonra oradan Gadifa Kaleye gidildi. Yani Beyaz evlerin olduğu bölgeye kadar inmiştik. Eğitim sona erdiğinde o gün Dar Boğaz'a yeniden döndük ve komutanımız bize Hamip ağaçlarının üzerine çıkmamızı ve karşı cephelerden işaret almamızı, gelecek olan diğer Türk askerlerini beklememizi ve parolayı almamızı söylemişti. Parolamızda gelen araba ışığını üç kez yakıp söndürecekti. Fakat o gece ben ve arkadaşlarım sabaha kadar ağaçların üstünde gelecek olan arabayı bekledik, gelen kimseyi gördük. Daha sonra ise Boğaz'dan çıktık ve oralarda oturan bir arkadaşımızın ki bu arkadaş Kemal Salih Bıçak'tır, onun evine gitmiştik. Orada dinlendikten sonra arkadaşlarım ve ben Lefkoşa'ya Sarayönü'ne gittik. Oradan da hıf:tes evine ayrılmıştı.

Anlatanın Adı Soyadı : Kemal Alkapon

Doğum Tarihi : 11/11/1926

Meslağı : Boyacı

1957-1958 ARASI OLAYLAR

27-28 Ocak hadiselerinde Küçük Kaymaklı'da kalıyordum. Cumartesi birgün Kasabın yanına geldim. Orada rum-türk büyük bir kalabalık vardı. Ve o kalabalıktan Lefkoşa'ya gidileceğini ve yümüş yapılacağını öğrendim. O zamanlarda gençtim ve bende katıldım. Lefkoşa'ya doğru yol aldık. Lefkoşa'da 20 Temmuz Lisesi'nin oraya geldik. Orada İngilizler orada toplanan kişilere karşı gelmeye başladılar. İngilizlerin elinde kalkan ve coplar vardı. Ve biz orada onlara karşı kendimizi korumak için İngilizleri taşlamaya başladık. Ben İngilizlerin arabalarını ateşlemeye başladım. Birkaç Landroveri ben yek etmişim, yakmışım. Hisarın üzerinde bir türk polisi ve bir zabıta vardı, onlar da göz yaşartıcı bomba atıyorlardı. Olaylar tabii ki çok büyüdü. Beni bu olaylar içinde bir ingiliz yakaladı, fakat ben ingilizden kurtulmayı başardım ve oradan kaçarken bir eve girçini. Eye sığınınca orada birçok çocuk vardı ve beni korudular. O ingilize yerimi söylemediler. Yarım saat gıciktyn sonra saklandığım evde, silah sesleri duydum. Bu olaylar 27-28 Ocak hadiseleri diye bilinir. Bu olayların tümü 1957-1958 olayları içinde oldu. Ben Büyük kaymaklı bölgesinde bulunan polis evlerinde gizleniyordum. Bu olaylara birçok türk öldü. Büyük Kaymaklı bölgesine giderken bana iki tane kurşun atıldılar. fakat o kurşunlar bana isabet etmedi. Birgün yine ben Yenişehir bölgesinde ailemle kalıyordum. Ve ozamanlarda sokağa çıkma yasağı vardı, eşimde oğluma hamile idi, sancısı tuttu. Karım doğum yaptı. Ve oğlum hasta doğmuştu. Oğlumu kurtarmak için sokağa çıkma yasağı olmasına rağmen oğlumu da alıp dışarı çıktım. İngiliz askeri beni gördü ve yakaladı. Çocukla birlikte içeri attı. Çocuğun hasta olduğunu görünce bulundukları hastahane karantinaya aldılar. Fakat bu olaydan sonra geri döndüğümde sadece çocukları kalan şapkayı alabildim.

Bu şapkayı çocuğun annesi yani karım benden istedi ama ben vermedim. Orada geri kaçmak zorundaydık. Çünkü iki çatışma arasında kalmıştık. Ve istediğimi hedefe de tam ulaştırmadık. Çıkış noktasına geri döndük ve komutan bana kaybımızın ne kadar olduğunu sordu. Ben de o zaman komutana, kayışımız on bir kişidir dedim. Yani onbir kişi şehit olmuştu. Bu harekatten ben çok etkilenmişim, çünkü arkadaşım ölmüştü.

İKİNCİ BÖLÜM

1963 YILI ANILARI

1. BİRSEN ÖNGE (1963 YILLARI ANILARIM)
2. HASAN AKÇALI (1963 OLAYLARI)
3. TEYFİK GÖZTAŞI (1963 ANILARIM)

Anlatanın Adı ve Soyadı : Birsen Önge

1963 OLAYLARI

1963'te ilk çatışmalar okulu yani erkek lisesini basıp talebelerin üzerine kurşun sıklmaları ile başladılar. O günde etrafta kimse yoktu ve eşim Kemal polis Landroveri ile tek başına Sten diye bir silahla romları püskürterek önüne kattı. Fakat romlar aspavanın önünde giderken bir Türkü öldürdüler, bir kişiyi de yaraladılar. Bu olaydan sonra çatışmalar devamlı olmaya başladı. 1963'te ilk Tahtakale çatışması oldu ve birçok türk burada öldürüldü. Çatışmalar devam etti, daha sonra Küçük Kaymaklıyı bastılar.. Burada da birçok Türk çocuk, yaşlı, kadın, erkek öldürüldü. Nikos Samson Küçük Kaymaklıda birçok yaşlı insanı Büyük Kaymaklı' daki Recis Dondurma Fabrikasına götürdü ve türkleri burada esir tuttu. Burada çoğu esir tutulan erkekler öldürüldü. Yaşlı kadınları da esir ettiler ilk mücahitler dağlarda pusu kurmaya başlamışlardı. Eşim Kemal' de o zamanlar Fota'ya mücahit olarak Sultan Çukurunda yapmıştı. Daha sonra Un Fabrikasında ilk çatışmalardan biri başlamıştı ve bu olayda öğretmen Tuncer vurularak öldürülmüştü. Daha sonra bu baskından sonra Kumsal' da baskın oldu. Bu olayda evleri de bastılar. Ve bu olay sonucunda Binbaşı Nihat, karısı ve çocuklarını saklandıkları banyonun içtpe vahşice öldürdüler. Bu olayı eşim Kemal görmüştü ve evine girince bu olaydan duyduğu üzüntü sonucu çocuklarına sarılıp ağlamıştı. Bu olaylarda Erdoğan Rifat Kumsal, olaylarında rumlar tarafından öldürülmüştü. Çağlayan olaylarında ise beni ve çocukları alarak Lefkoşa içine kaçtık. Bu olaylar olunca başka ülkelerden Barış Gücü Rum ve Türklerin arasına girdi ve bu olaylar sonucunda esirler kurtarıldı. Anlaşma oldu ve Kıbrıs Cumhuriyeti kuruldu. 1963 olayları olmadan önce bir akşam Büyük Kaymaklıya yakın Balliriyodisa ve Miyamilya Rumları kaymaklıyı bastılar ve bu olay üzerine burada yaşayan rumlar, Rum askerlerine rica ettiler. Türkleri yakmamalarını , çünkü kendi evleri de yanacağım söylediler. Bunun üzerine bir rum kadın Türkleri uyardı ve kaçmalarım söylediler. Çünkü rum askerlerinin onları öldüreceklerini ve onları yakacaklarını söylediler. Bunu üzerine oradan kaçan, göçen türkler Lefkoşanın içindeki Lise'ye yerleştiler, fakat yinede romlar girdikleri köylerdeki evleri yakıp yıkmışlardı.

Anlatanın Adı ve Soyadı : Hasan Akaçab

Doğum Tarihi : 13/03/1941

Mesleği : Marangoz.

1963 OLAYLARI

Birgün otuz kişi kadar bir grup dağa gittik. 1964'te dağ düştüğü için Kristal Bar vardı. Boğazda arada toplandık. Orada komutan bir heyetle Lapta istikametinden dağın üstünden Girne'ye doğru yani rumların olduğu bölgeye doğru gittik. Bizi götüren rahmetli Halil Dayı'ydı. Ve bizi uyararak rumlara yanaştığımız söyledi. Biz Halil Dayıya yürüyelim dedik, fakat haberleştığımız telsizcimiz dağdan düştü ve öldü. Böylece haberleşme cihazımız ve haber almada yardımcı olan o şahısın ölümü ile birbirimizden haber alamaz duruma geldik.

Bu olayları rumlar sezdi yani telsizcimizin öldüğü haberini hemen öğrendiler ve bize aieş açmaya başladılar. Bu olayda saat gecenin 2:30'unda oldu. Bizim bu olayda bir arkadaşımız öldü. Bizim yardımcımız da vardı, onun adı Caner' di.o da orada şehit oldu.

TEYFİK GÖZTASI'NIN 1963 ANILARI

Poli halkı okul ve civarındaki evlere sığınmışlardı. Takriben 750 kişi her sınıf odasında 3-4 aile yaşıyordu. Yaşias (Yemek yenilen yer) çok kıttı. Poli'nin etrafındaki türk köylerinden bize sebze, gıda, süt gibi ihtiyaçlar o şekilde sizli olarak karşılanmaktaydı. Çünkü Poli muasara altındaydı. Dışarıda insan görüldüğü anda rum tarafından ateş ediliyordu. Bir sabah Tera köyünden bir vatandaş hellim, yumurta ve biraz da sebze getirmiş, *arabası* yolun kenarına park ederek okula gelmek için yola çıktık. Karşıdaki mevzisi rum mevzisi tarafında bulunan rumlar tarafından kurularak bizden 50 metre uzaklıkta yere düştü. Biz adamdan kanlar fışkırdığı, imdat yardımı istediğini ancak devamlı rumların ateş açtıkları için yanına gidemedik ve adam orada öldü. Cesedi 7-8 saat güneşte açıkta kaldı, şişti, tavuklar yanına gitti ve biz engelleyemedik.

Akşam üzeri raslantı İngiliz askerleri devriye ederken, bize gelmişler ve durumu anlayıp, bizzat görmüşler, cesedi alıp morga kaldırdılar.. Birgün sonrada köylerine götürüp defnettiler.

ONLAR GELECEKTİR.

Hürriyet uğruna vatan uğruna,
Anıtlar, babadan, sevgiliden
Geçti Mücahitler.

Lefkoşa'nın Çağlayan Bölgesinde
En büyük rütbeye er
Erişti mücahitler

Soğuğa yağmura göğüs gererek
A~ansız gavuru yere sererek
Dünya tarihine şeref vererek
En büyük rütbeye ulaştı mücahitler

"Yanmatınanalar, babalar, bacılar
Üzülmeyişler, dostlar, sevgililer
Onlara sakın
Görünmemiş böyle şanlı bir akın
Dünya milletleri ne diyor bakın?
Kıbrısta Gavura
~efeni biçti Mücahitler

Akar da Kıbrısta Mücahidin kanı
Yazmaz mı? Avşaroğlu Zafer Destanı

Dinle anam, babam, bacım
Sayaş kokanyeşilim Kıbrısım
Beşpannak dağlarından gelen
Çatlak sesleri dinle

'Bifgüneş doğacaktır Küçük Kaymaklıya
19 M[ayısta Samsuna doğduğu gibi
onlar gelecektir.

Ere~öye geldikleri gibi
BekJ~yinizve duyunuz çünkü
All~ allah sesleri ile mehineticikler gelecektir.

Mücahit:

"DoI:ıgıçaktırsana vadediği günler hakkın"

Kim bilir!

"Belki yarın belki yarından da yakın"

AVŞAROGLUMUSTAFA

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

1963-1974 YILLARI ARASINDAKİ OLAYLAR

1. TEVFİK GÖZTAŞI (POLİTİK 1963-74 DÖNEMİNDE
YAŞADIGIM BİR KISIM OLAYLAR)
2. MUSTAFA AKGÖNÜL (1963 OLAYLARI)

Anlatanın Adı ve Soyadı : Teyfik Göztaş

Doğum Tarihi ve Yeri : 1943

Meslağı : Sivil Savunmadan Emekli Şube Müdürü

POLİ'DE 1963-74 DÖNEMİNDE YAŞADIGI BİR KISIM OLAYLAR

21 Aralık 1963'te romların tüm adaya karşı bir saldırısı olmuştu. Aynı gün bizde de bir saldırı oldu. Poli kasabası rumlarla karışık bir köydü. Elimizdeki iki adet Sitem, bir adet Bran, beş adet Piyade tüfeği ve bir miktar av tüfeği ile rumlarla çatışmaya girdik. Bir hafta sonra elimizdeki mevcut cephane bittiği için türk halkının hepsi okullara sığındı. Arada idare mevkiinde olan Cengiz Ratip ile Turgut Sıtkı romlarla birlikte toplantıya bölgede bir barışıklık olsun diye katıldılar. Rum bölgesine giderken Bran'le taranarak 1964'te şehit oldular. Ben o sırada rum bölgesindeki tahliye ettiğim erime gidip bir kısım giyim eşyası alırken kurşun seslerini duyunca bisikletime binip türk bölgesine hareket ettik. Yolda giderken Cengiz Beyin arabasını duvar kenarında çarpılmış bir şekilde duruyordu.

Rum bölgesi11den çıkarken romlardan biri, işte bir daha türk dedi ancak ben orada sıvışarak türk bölgesine geçtim. Türk kesimine geldiğim zaman Turgut ve Cengiz Bey'in Rum bölgesine gittiklerini öğrenmiştim ve benden onların durumu hakkında bilgi istendi. Bende silah seslerini duyduğumu Cengiz Bey'in arabasının Klisenin yanında durduğunu ancak arabada kimsenin olmadığını gördüm. Gece rum haberlerinde bu iki komutanın rum tarafına silahlı saldırıda bulunduklarını ve rum polisi tarafından öldürüldüklerini dair bir haber verildi.

Turgut Sıtkı aynı zamanda benim kaynım olurdu. Cesetleri hakkında hiçbir bilgi alınmadı ve mezarlarının nerede olduğu belirsiz.

Rum tarafında devamlı tahrik ediliyorduk. Üç aydan sonra kaynatama Pumo köyünden(Rum Köyü) bir rum kaynatamla görüşmek istedi, kaynatamla ben birlikteydik. Rum özel olarak görüşmek istedi. Kaynatamda daniadımdır, açık konuşun korkmayın birşey çıkmaz dedi. O da "Senin çok ekmeğini yedim, duyduğuma göre senin oğlunu bulmak için birçok para sağa-sola harcamaktasın. Oğlunu ve Cengiz'i poli'de vurdular. Cesetlerini polis Landroverine koyarak bizim köye getirdiler, ben katvedeydim. Landroveri görünce bize takviye silah getirdiklerini sanarak aracın motorunu arakladım arabanın içinde iki adet ceset gördüm. Bu esnada rum polisi görünce beni azarlayıp arabadan uzaklaştırdı.

Daha sonra Landrover aracı ile birlikte bir adet buldozer ile birlikte baraja doğru giderek orman içerisinde bir yere çukur kazılarak her iki ceseti o çukur içerisine atarak üstüne benzin ve mazot dökülerek onları yakıldılar. Ancak sonra toprakla çukuru kapattılar. Onun için onları değil kemiklerini dahi bulamazsınız" diye bize gerçeği anlattı.

Anlatanın Adı ve Soyadı : Mustafa Akgönül

Doğum Tarihi : 18/01/1938

Mesleği : Dülgerlik

1963 OLAYLARI

1963'de olaylar başladı. Mermiler patladığında dolayı evlere sığındık. Daha sonra biz ve diğer Türk komşular aynı evin içinde sığındık, 3 gün boyunca karanlıkta ve sessizlik içinde hiç evden çıkılmadı. Yaklaşık otuz kişi bir evin içinde can korkusu ile sığınmış rumların gelmesini bekliyorduk. Üç gün sonra rumlar Küçük Kaymaklı'ya geldi ve ben kapıyı aralayıp, evin dışına baktım. Rumlar bizim kaldığımız eve doğru yaklaşıyorlardı. Derken kapı zılda, hızlı hızlı ve ben kapıyı açmak zorunda kaldım. Rumlar bizi dışarı çıkardı, ve bana başka türk evlerinin hangileri olduğunu sordu. Ayrıca bana türklerin yaşadığı evleri tek tek göstermemi söyledi. Ben de o an bunu zor da olsa göstermek zorunda kaldım. Daha sonra rumlar bizi toplayıp otobüslere koydular. Kadınlar ve adamları ayrı yerlere koymuşlardı. Erkeklerin hepsini kamyonların arkasına yerleştirmişlerdi. Daha sonra bizleri rum tarafına çiko denen bir yere götürmüşlerdi. Orası esir kampı idi. Yaklaşık 7 gün 7 gece orada kaldık. Fakat öldürme olayı olmamıştı. Daha sonra bu durumu Barış Gücü duymuş ve tutuklu tutulan Türkler Türk tarafına geri alınmıştı. Daha sonra ben ve eşim Atatürk İlkokuluna gittik, Lefkoşa içinde bir okuldu, burada uzun bir süre kaldık. Tabii bu olaylar hep aklımızın bir köşesinde kaldı. Ve zor zamanlar yaşadık. O günleri umarım bir daha yaşamayız.

MEHMETCİKLERE SESLENİŞ

Ey! Kardeşlerimiz ufkunda doğan güneşler
Ey! Bize canımızdan da yakın kardeşler
Ey! Hürriyet aşkıyla yanan ateşler
Takınız süngünüzü düzelsin işler

Allah! Alalı! Allah, Allah deyiniz
Nihad, Beyaz ve Abdullah deyiniz
Geldik işte almağa intikamınızı
Bırakmayın düşmanın yanına hakkınızı

NIHAL CELALETİN

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM~

1974 YILLARI ANILARI

1. AYŞE PERTEV RAŞİT (LARNAKA, 1974)
2. SÜMMANİ SOLMAN (1974 BARIŞ HAREKATI)
3. CEMAL SEZENER (1974 ANISI)
4. İVİUSTAFA AKGÖNÜL (1974 ANILARI)

Anlatanın Adı ve Soyadı : Ayşe Pertev Raşit

Doğum Yeri ve Tarihi : 07/12/1938, Larnaca

Mesleği : Memur, Dikelya İngiliz Üssü, 1955-1993

LARNAKA, 1974

Korkulu rüyalar görüyordum, kabuslar içinde uyanıyor, kendime geldiğimde, görüp yaşadıklarımın haikat olmayıp rüya olduğuna sükrediyordum. Sürekli gördüğüm rüyalar "Mahşer Günü" idi. Tüyler ürperticiydi. Kelimelerle tarifi imkansızdı. Unutmak istediğim halde unutamıyor, etkisinde kalıyordum.

Görüşmelerim devamlı zihnimde kurcalıyordu, ne "hayırdır" diyebiliyor, ne de "şerre delalettir" diye yorum yapmayagönlüm razı olmuyordu.

Üç ay kadar az bir zaman geçti.. Sampson, Makarios' a bir darbe düzenledi, ardında gelişen binbir olay... Ve Kıbrıs Barış Harekatı.

Türk askerlerinin adaya çıkarma yapması, bizim yıllardır özlemini kurduğumuz şanlı bir gündü. Halk coşku içinde sokaklara dökülmüş, her yer Türk Bayrakları ile donatılmıştı. "Davullar Çalsın, Etruf Şenle:uşın,, diyor başımıza geleceklerden habersiz, tezhiirat yapıyorduk. • • • Mehilletcik Kıbrısta'?mutluluğumuz pek uzun sürmedi, rum askerleri, bizim bu sonsuz sevincimizi ateş yağmuru ile zehirlediler, lanetlediler. Beklenmedik bir saldırıya. geçtiler. Saatler ilerledikçe çarpışmalar daha da şiddetleniyordu. Mücahitlerimiz çok zor durumda idiler, ellerinde ne yeteri kadar cephane ne de modern silahlar vardı.

Kadınlar ve çocuklar, sığınaklara ve bodrum katlarına sığınmışlardı. Temmuz ayının o boğucu sıcağında adeta kapana sıkışmıştık. Ağlayan çocuklar, kuran okuyan analar, eşlerinin akibetini bilmeyen çaresiz insanlar, eli ayağı tutmayan gözü görmeyen ihtiyaçlarla tıklım tıklım dolu idi. Hep "Türk uçakları bizim semalarımızda da uçuşsun, bizi de kurtarsın" diye allaha yalvarıyorduk. Beklenen an geliyor, ümidimiz tükeniyordu. Çemper daraldıkça daralıyor. Lamaka'nın Türk kesimini Rum askerleri kuşatıyorlardı. Ne yapıpacağımızı çoluk-çocuğumuzla canımızı nasıl kurtaracağımızı bilmez halde idik. Niha yet o korkunç haber etrafa yayıldı. "Teslim Olduk!" Feryat ve haykırışlarımız bir uğultu halinde yükseldi. Bize talihsizliklerin uğursuzlukların bu büyüğü nasip oldu.

Sığınaklarımız bodrum katlarını terketmemiz, daha emin yerlere gitmemiz önerildi.

Artık beklemeyi, başının çaresine bakma zamanının geldiğini anladı.

Panik içindeydik.

Ezik...Bitkin... Çaresizdik.....

Kucağımda yeni doğmuş, henüz kırılanmamış bebekleri ile kadınlar. Çocuklar ve yaşlılar- can havli ile o barut kokan, yer yer alev alan yollara fırlayı verdik.

Teslim olduktan sonra da ateş dinmek bilmedi.Larnaka'nın kargacık-burgacık sokaklarına aralıksız havan topları yağıyordu. Biz, çoluk çocuğumuzla canımızı kurtarmak için bu cehennem ateşinde nefes nefese koşuyorduk.Dizlerimizin bağı çözülmüştü. Masallardaki gibi "Bir arpa tanesi" misali yol katediyorduk. Nereye gittiğimizi, gideceğimizi bilemeden boş bir telaş içinde kaçıyorduk.

He adım atışımda "acaba hangi evladımı feci şekilde kaybettim" şaşkınlığı ile onları gözlüyor, kanat geremiyordum.Masum yüzleri korkudan bembeyazdı, azrail ile burun buruna at başı gidiyorlardı. Onların bu "yaşam maratonuna" devam ettiklerini hala sağ olduklarını gördükçe allahıma şükrediyordum. Komutan Mustafa, Davut, Şaban, Necmi ve Tatlıcı Enver o günün ilk şehitleri idi. Bir ara ateş kesildi. Birleşmiş Milletler tüm Larnaka Türklerini, rum askerlerine teslim etmek üzere cennet sinemasına topladılar.Cennet Sinemamız o gün bir cehennemden farksızdı. Ecel teri döküyor, tıpkı kabus dolu rüyalarım gibi, orada bir ana-baba günü yaşıyorduk.: Rum askerleri bizleri teslim aldığında, başımıza gelebilecek "felaketler dehşeti?"ile adeta şuursuzduk.

Etraf~bir ölüm sessizliği hakim olmuştu.

İsyanlarımız hapsedilmişşdonakalmıştık.

Mücahitler tekme ile dipçiklerle tartaklanıp kamyonlara dolduruldular.Akibetleri meçul bir yplculuğa çıkarıldılar.Boğazlarında düğüm-düğüm hıçkırıklarla taş kesildi analar. Düşmanın insafına terkedildi, boy boy gelinlik kızlar bir zamanlar mücahitlerimizle dolup taşan, cıvıl cıvıl kaynaşan karargahımıza rum askeri yerleşmiş, nağralar atıyor. Soka.klarımızdakoşuşuyor talan ediyor, küstahca sırtıyorlardı.

Okullarımız ve evlerimiz yağmalanıyordu. Türk bayrakları yakılıyor. Hınçla, hırsla parçalanıyordu. Mücahitsiz ve bayraksızdık.

Bu dayanılmaz acılara, acaba nasıl katlanıyorduk!

Tatlı ezan sesleri susmuş, yasak olmuştu.

Sent Lazaros(Saint Lazarous) kilisesinin çanları bizi çıldırtmak istercesine kulaklarımızı tırmalıyordu. Rum toplumu bu yenilgimizden büyük bir haz duyarak, yıllardır uğrayamadıkları türk kesiminde serbestce turlar atıyor merakla etrafı tetkik ediyorlardı.

Alaylı bakışları üzerimizden eksik olmuyordu.

Ölümü yeğlediğimiz, yerin dibini görmek istediğimiz günler çok oldu. Böyle günleri görmeye mahkum olmayı gururumuza yediremiyorduk.

Yumruklarımız kin ve nefretle sıkılıyor, birşey yapamamanın acizliği içinde kıvranıyorduk. Korku dolu nice uykusuz geceler geçti.

Namus korkusu içimizi kemirdi, bizi kahretti. Ölüm etrafımızda kol gezdi.

Özgürlüğe öyle susamıştık ki,...

Uçan kuştan haber soruyor, medet umuyorduk. Duadan başka elimizden birşey gelmiyordu. Gümbür, gümbür top sesleri geliyordu uzaklardan. Mehmetcik destanlar yaratıyordu Kuzey Kıbrısta. Bayrağımız dalgalanıyor, marşlar çalıyordu. Gime, Lefkoşa, Magosa'da.

En büyük zafer solan ümitlerimizi yeşertiyor, esaretten kurtulma yollarını bulma cesareti veriyordu. İçimizde hayat kıvılcımları belirliyordu.

Diriliyorduk.

Bir ikinci vakti idi, doğup büyüdüğüm Larnaka'dan göç ederken tuz gölüne düşmüş dalgındı minarem.

Yalnızlığa teredilmişliğimiz acısı ile Hala Sultanm. boynu bükük dalgalanıyor, çırpınıyordu kızıl sularda.

Bayrağın gölgesinde/yaşama sevinci ile dopdoluyduk. Elem yüklü analar gözden kayboluyordu. Koca Tepe matem tutmuş suskundu.

Anlatanın Adı ve Soyadı : Sümmani Solman

Yaşı : 50

Mesleği : Emekli Sağlık Memuru

1974 Barış Harekatı Gazisi

1967 Kıbrıs Cumhuriyeti'nin yıkılma döneminde ortaokul öğrencisiydim. Bizim sınıf öğretmenimiz Kıbrıs'la ilgili gazete ve radyolardan duyduklarını anlatıyordu. Kıbrıs'lı türklerin ne derece işkence altında olduğunu o sene öğrendik.

Daha sonra gazeteden takip etmeye başladık. Doktor Küçük'ü türk lideri olduğunu biliyorduk. İçimden «Tanrım bana fırsat ver bu intikamı alayım" diyordum. 1974'te asker oldum, ve askere gittiğimde annemin elini öptüm ve Kıbrıs'a gideceğim dedim. Ben 1 aylık asker iken askeri birliklerde seçmeli asker seçiyorlardı, ben de bunlardan biriydim. Bir ay sağlık kontrolüne tuttular. Biz de sağlam olan arkadaşlara siz Kıbrıs türk personeli olarak seçildiniz diye duyurdular. Bu vesile ile Mayıs 1974'te İskenderun Değiştirme Kampında bulundum. İskenderun'da asker vazifesi yaparken 15 Temmuz 1974'te Kırmızı Alarm'ı bildiren gizli radyolarımız vardı. Ve oradan Kıbrıs'ta bir rum isyanı Olduğunu ve Makarios'un devrilip öldüğünü duyduk. Hazırlıklar başladı. Biz 18 Temmuz 1974'te sivil otobüslerle gece Silifke'ye doğru hareket ettik. 19 Temmuz gecesi bilmediğimiz büyük bir vadiye geldi. Bir tarafı deniz olan büyük bir vadiye. Oradaki askerler helikopterlerle, denyimli askerler de nakliye uçaklarla 20 Temmuz sabahı saat 5'te Kıbrıs'a gelmek için hareket ettik. 20 temmuz saat 6:30'da sonradan öğrendiğimiz Fota yakınlarına paraşütle iniş yaptık. Bu esnada hava rüzgarlım idi. Aşağıdaki samanların ateşe verilmesine rağmen başarılı bir iniş yaparak, o bölgede bizi bekleyen sivil araçlara binerek Gönyeli'ye geldik.

Göyeli'de bir sinema vardı. Buraya ağır, taşınamayan eşyaları bırakmıştık. Savaşa daha atik olarak hareket edebilmek için yunan alayına doğru taarruza geçtik. böylece fiilen 1967 olayını etkisi ile romlarda intikamını yakalamış olarak mazlum türk halkının baskısını son verme şansım yakaladığımız için kendimi o an gerip olacak ama mutlu hissediyordum.

Üç gün boyunca uyumadan ve inşaatlardaki varellerden su bularak ve o sulan içerek mücadele ettik. Ve komutanlarımızın bize söyledikleri kadarı ile adada türk askeri çok az bir kayıpla büyük bir başarı edildiğini bize bildirdiler.

Üç günden sonra ateşkes oldu. Dinlenmek için Gönyeli'ye geri dönüldü. Bir gece kaldıktan sonra sabah erken saatinde Gönyeli'nin asayişi için derviyeye görevine başladım. Eski Güzelyurt yolu üzerinde bir fırın vardı. Beş gün sonra ilk sıcak ekmeği bu fırından yedim. Ağustos ayında ikinci hareket emri için tüm Kıbrıs halkının bildiği ve o dönemde yeni doğan kız çocuklarının isimlerinin bazıları Ayşe olan "Ayşe Tatile Çıksın" parolası ile İkinci Barış Harekatı 13-17 Ağustos 1974'te başladı. O zaman yine devriye görevinde idim. Güneşin ilk ışıkları ile havada parlayan Türkiye uçaklarını gördüm ve bu olaydan on dakika sonra bize taarruz emri verildi. Bu sefer hedef belli idi, Yunan alayını etkisiz hale getirmek. Üç gün yer yer taarruz devam etti.

Üçüncü günün akşam üzeri saat 6:00'da tam taarruz emri verildi. Saat yedide Yunan alayına türk bayrağı çekildi ve taarruz sona erdi.

İkinci ateşkes antlaşması oldu. Bu ikinci ateşkes antlaşması halen devam etmektedir. Yani Kıbrıs'ta şu anda bir antlaşma barış yoktur. Ateşkes antlaşması vardır.

CEMAL SEZENER'İN 1974 ANISI

1974'de benim teşkilatın içinde olduğum için hareket çıkacağından haberim vardı. Birgün ben karım ve çocukları köyümüze gitmek için hazırlanıyorduk. Bu arada ben de komutanımdan izin istemiştim bu durum için. Fakat komutan bu duruma izin vermemişti. Çünkü bazı gizli olaylar vardı ve benim ayrılmamı istemiyordu. Günlerden 14 Temmuz, ben ve arkadaşlarım yani bu teşkilatta olanlar 24 saat Meclis başında nöllJete gittik. Harekatın başlayacağını bildiğimiz için buradan herkes ayrıldı ve evine gitti. Eve gittiğimizde eşimize hareket olacağını ve eve erzak almamız gerektiğini söyledim fakat komutanın araması üzerine evden ayrıldım ve yine Meclis binasının oraYa geri gittim. QÇri döndüğümde silah hazırlığına, seferberlik durumuna geçmeye baş[amışuk. Tabii bizim dışımızda halk yani siviller arasında da erkekler alındı. Böylece büyük bir topluluk oluştu. Bunun üzerine herkes meclis binasında toplandı ve cephaneleri toplamaya başlamıştık. Dahassorıra 16 Temmuz gecesi hazırlıklar sürmeye devam ediyordu. Bu hazırlıklar 17 Temmuzâ kadar sürdü. Bunun üzerine Türk Mü.cahitlen herşeye hazırlıklı.olarak .bekliypırlardı.Bunların arasında ben de büyük bir heyecanla bekliyordum, Bu a.ra.da ben.1>-ızılây?a.;gittimvøradaki mevzileri denetledim. Burada ise türkiyelibit.doktqrla.ta.nıştımŞuaniştne aklımda değil. Bu doktor bana ilk defa Türkiye'nin .Kıbn's'a /gelip>. çıkartma yapacağını; kesin olarak gelip rumlarla mlicadele edeceğini söyledi.19>Temınuz gelmişti./Beıve arkadaşlarım, diğer askerler bu günlerde çok yoğunduk, çok çalışıyorduk. Mevzileri, silahlanmaları denetliyorduk. Bu yoğunluk içerisinde karım ve çocuklarımı görememiş, onlarda haber alamamıştım. 19 Temmuz'u 20 Temmuz'a bağlayan gecede sabaha doğru komutanım yanıma gelerek, bana hakkım helal et, çünkü çıkarma olacak Türkiye'den Türk askerleri adaya çıkarma yapacak demişti. Bunu üzerine çok çatışma olacağını ve çok kan döküleceğini biliyordum. Ben ve diğer askerler 20 temmuz günü Yenişehir bölgesindeydik. Rumlar bu bölgeye giriyordu. Tabi yenişehir Bölgesinden ben ve diğer Mücahitler Lefkoşa Türk Lise:sindeydik ve rumlarla çatışıyoruz. Bu olayda benim en yakın arkadaşım olan Salih'i gözlerimin önünde vurmuşlardı. Ve orada olayların içinde vefat etmişti. Bu durum beni çok etkilemişti.Yaralanan Türk askerleri ise Kızılay'da toplanırdı ve orada tedavi ediliyordu.Ama bu çatışına sonunda birçok Türk askeri yaralanmıştı, bu çatırnalar sonunda da mermilerimizde de azalma oluştu.

Fakat ben ve diğer asker arkadaşlar çatışmaya devam ediyorduk. Bu çatışmalar esnasında birgün yine bu olaylar içinde benim bir arkadaşım rumların olduğu bölgeye el bombası atıyordu. Fakat el bombası elinde sıkışmıştı. Ve bomba arkadaşımın elinde patlamıştı. Bu olay üzerine bir arkadaşımı daha kaybetmiştim. Daha sonra bana Küçük Kaymaklı tarafına gitmemi Mücahitlerin oralarda toplandığını ve çatışmaya hazırlık yaptıklarını, mevziler yaptıklarını söylediler. Ben de hemen Küçük Kaymaklı tarafına gittim ve bu çatışmaya katıldım. Bu çatışma sonucunda rumları öldürdük, ve romların geri çekilmesini sağladık. Fakat bu olayda Türk Mücahitlerinin çok yorulduğunu ve kaybın büyük olduğunu görmüştük. Çatışmalar sürerken desteğe ihtiyacımız olmuştu ve 21 kişilik destek çağırmıştık. Bu destekle daha da güçlendik ve rumlara karşı daha güçlü mücadele ettik

14 Ağustos 1974'te 2ci Barış hareketi başladı, bu harekattada, çatışmada da birçok Türk askeri ölmüştü. Bu dönemde biz yine Küçük Kaymaklıda idik. Ve o dönemin ünlü gazetecisi olan Adem Yavuz olayları görüntülemek için bulunduğumuz bölgeye gelmişti. Fakat Adem Yavuz gittiği bir bölgede- şu an hangisi hatırlamıyorum- yaralanmıştı. Ve rum hastahanesine cyanilmiştir. Fakat orada Adem Yavuz, öldürülmüştü. Ondan-daha sonra öldüğü üzerine haber alınmıştı. Bu 2ci Harekat sürerken çok şehit verdik ve çok zorlukları- çiknıştik. Rumların bu dönemlerde Türk askerleri üzerine Platlerle yani Tank gibi olan makinelerle üzerine kurşun yağdırdığını ve birçok türk askerinin bu olayda şehit olduğunu öldüğünü hatırlıyorum. Fakat Türk askeri arasında nişancı olan bir arkadaşımız bu etrafa kurşun saçan bu makineyi kullanan rum askerini öldürdü ve bu olay sonucunda birçok Türk askeri makinenin kurşunlarından kurtulmuştu.

MUSTAFA AKGÖNÜL'ÜN 1974 ANILARI

1974 olaylarında ben, eşim ve kızım Çağlayan bölgesinde yaşıyorduk. Daha sonra ben bir kaç arkadaşım ile birlikte Fina Benzin İstasyonuna gitmiştik. Gününü tam olarak hatırlıyamıyorum ama yine de bu dönemlerde yani 1974'te çok Türk öldü. Çok acılar çekildi. Fakat 1963 gibi değildi. Arkadaşlarım ve ben Fina Benzin İstasyonunda toplandık, Ve yeni şehirde silahlı saldırıların olduğu günlerde bizde silahlarımız aldık. Ve oradaki savunmaya gittik. Orada çok büyük bir çatışmaya girmişti Türkler ve Rumlar. Biz de rumlarla bu olayda kendimizi ve diğer Türk arkadaşlarımızı savunmak için çatışmaya başladık Fakat bu çatışma dayatışınca ben ve arkadaşlarım, Çağlayan'a yani karımın ve kızımın kaldığı bölgeye geri gittik. Ben ilk defa 1974 olaylarında rumlarla çatışmaya (girmiştim) daha önce sıralı tıdığımız için ve silahlarımız olmadığı için rumlara karşı kendimizi savunamadık.

KEMAL ALKAPON'UN 1974 ANISI

Gomara Hoteli vardı. Simdiki Dereboyu Bölgesinde. Burada yine Lefkoşa'nın hareket komutanı bizim bölük komutanına emir vermişti tabii ben bu olayda eyitimde gördüğümüz silahların hepsi elimizdeydi. Gündüz saat 11:00'di ve biz bu bölgeye çatışma için gitmiştik. Orda Rum-Yunan mevzileri vardı. Oraya gittiğimde bazı arkadaşlar çocuklarının ve ailelerinin olduğunu söyleyip geri kaçtılar. Fakat diyerleri ve ben orda kalmayı ve çatışmayı tercih ettik. Bölük komutanı olan İbrahim'le devamlı diyalog içindeydik. Fakat alan genişti ve bu yüzden birimiz sağa birimizde sol tarafta durduk. Bu yüzden uzak olduğumuzdan dolayı haberleşemedik. Öğlen 2:00'de çatışma sırasında bir emir duyuldu. Bölük komutanı geri çekilmemizi söyledi ve bizde geri çekildik. Bu olaylarda varallerin arasında bir rum gizlenmiş duruyordu. Ben bunu görünce rumca ona çık dışarı dedim. Fakat o orada ölüydü. Mevziye girdik ve kaçan, ölen romların silahlarını almıştık. Geri döndük çatışma olan olay yerinden kaçıp Dereboyu'na ulaştık. Orda bölük komutanı kaybımızı sordu. Ordaki çatışmada 12 türk şehit olmuştu. Aramızda bir yaralı vardı ve ben o yaralıyı hastaneye götürdüm. Beni o arada görenler üstümdeki kanı görüp. beriim öleceğini zannedip anneme öldüğümü söylediler. Fakat ben yaralı. değildim. Attn.eni bu olayı öğrenince bölüğe geldi ve bölükte annemin beni sorduğu haberi hastaneye gelmişti. Bende bölüğe geri döndüm. Annem beni görünce çok ağladı. Tabi yaşadığını Qriince mutluluktan ağladı. Bölüğün orda çatışma sırasında bir kadın öldürülmüştü. Ben.ve bir kaç kişi oraya kadının ölüsünün yanına gittik ve kadını oraya gömdük. Ve sonra kadının ailesine de kadının öldüğünü bildirdik. Bu anılarıda hiçbir zaman unutamadım.

ŞAHİS ADLARI DİZİNİ

-A-

1. Ayşe Pertev Raşid
2. Adem Yavuz
3. Aksentiyan
4. Arapköylü Ali

-B-

1. Birsen Önge
2. Binbaşı Nihat

-C-

1. Cerfi Lich
2. Cemal Sezener
3. Comer
4. Cengiz Ratip

-P-

1. Doktor Küçük
2. Davut

-E-

1. Erdoğan Rifat

-G-

1. Grivas

-H-

1. Hasan Akacı
2. Halil Dayı

-K-

1. Kemal Mustafa Önge
2. Kemal Alkapon
3. Komutan Mustafa
4. Kemal Salih Bıçaklı
5. Komutan İbrahim

-M-

1. Makarios
2. Mustafa Akgönül

-N-

1. Necmi

-S/Ş-

1. Şaban
2. ŞçJahi
3. Sümmani Salman

-T-

1. Tatlıcı Enver
2. Teyfik Göztaş
3. Turgut Sıtkı

YER ADLARI DİZİNİ

YER	SAYFA NO
1. Baf	4
2. Boğazköy	6
3. Büyük Kaymaklı	5
4. Çağlayan	6
5. Dereboyu	24
6. Dikmen	6
7. Fota	19
8. Girne	9
9. Gönyeli	19
10. Güzelyurt	20
11. İskenderun	19
12. Kıbrıs	21
13. Kumsal	8
14. Küçük Kaymaklı	7
15. Koca Tepe	18
16. Lapta	9
17. Larnaka	16
18. Lefkoşa	6
19. Magosa	18
20. Puma	12
21. Poli	10
22. Tera	10
23. Türkiye	21
24. Yenişehir	4
25. Yeroşibo	5